

Den høitærede Indenrigsminister bemærkede, at den større Type vilde ikke kunne finde Anvendelse i Helsingørs Havn, men at man til den maatte bygge et særligt Færgeleie. Om dette Færgeleie kunde anbringes der, hvor Havnen nu er, var dengang ikke oplyst. Det var berørt, at man muligvis burde have dette Færgeleie paa Grønnehave ude ved Kronborg, men herom forelaa jo heller ingen Oplysning. I saa Henseende er jeg det høitærede Udvalg og den høitærede Minister særdeles taknemlig for de Oplysninger, der nu ere fremkomne, hvilke under alle Omstændigheder vise, at dersom det skulde blive nødvendigt at gaa til Anlæg af en særskilt Færgehavn, kan det lade sig gjøre der, hvor man nu har tænkt sig Banegaardsanlægget. Man er altsaa ude over den Frygt, som blev udtalt her i Thinget, at man mulig vilde blive nødt til at flytte Jernbanegaarden. Nu ligger Sagen saaledes for, at man kan faae et særskilt Dampfærgeleie ved den projekterede Banegaard, og man kan benytte Helsingørs Havn. Spørgsmaalet er da, hvilken af disse Eventualiteter efter de givne Forhold er den rigtigste og fornufftigste. Naar vi skulle overveie dette, da er det vel egentlig kun Summernes Størrelse, hvorpaa det kommer an. Dersom et særskilt Dampfærgeleie ikke kostede mere end Anbringelsen af Dampfærgerne i Helsingørs Havn, anser jeg det for at være uden for al Tvivl, at man vilde have et særskilt Dampfærgeleie. Spørgsmaalet er altsaa, om Beføstningen ved et saadant er saa stor, at man for at spare Pengene skal se bort fra de Ulemper, der ere forbundne med at have Færgerne inde i Helsingørs Havn. Ved første Dietkast paa den Erklæring, der er fremkommen fra Udvalget, stillede jeg mig ganske ligesom min ærede Sidemand (Blom): Jeg traf de 125,000 Kr. fra de 700,000 og sagde: Det er en Forøgelse af 575,000 Kr., og den Rente, vi ville spare ved at anlægge Færgeleiet i Helsingørs Havn, vil være saa stor, at i Løbet af 6—7 Aar vil hele Beløbet være indvundet. Men ved lidt senere Eftertanke viser det sig, at det ikke forholder sig saaledes; det er temmelig urigtigt. Dersom vi nemlig have for Øie, at man efter en 6—7 Aar eller efter nogle Aars Forløb kan blive nødt til at bygge et særskilt Dampfærgeleie, er det klart, at det i Helsingør anlagte Dampfærgeleie skal bortryddes, og man taber altsaa ikke alene de 125,000 Kr., men ogsaa de Penge, som ere nødvendige til denne Rydning. Endvidere skal der, hvis man lægger en Dampfærge, hvor den nu er projekteret, ved Banegaarden, hirtages, saavidt jeg har set rigtigt, ca.

600 Fod af den Døsfering, der er nødvendig for at beskytte Banegaarden mod Søen. Den Beføstning, som Anlægget af disse 600 Fod har medført, er jo i dette Tilfælde spildt. Hvor stort det Beløb er, er det ikke let for mig at sige, men naar jeg tør lægge til Grund for Beregningen, at Udlægningen af denne Mole en 6 Fod længere ud i Havet har medført en Udgift af 75,000 Kr., saa vil det være omtrent 56 Kr. for hver løbende Fod. Ved denne Udlægning er der jo kun Tale om det forøgede Materiale, der skalde bruges paa Grund af den større Dybde, men over den derved forøgede Arbejds løn, og Alt, hvad der ellers gaar med til Molen, er der jo ingen Beregning. Jeg tror altsaa ikke at tage saa forfrættelig feil, naar jeg kalkulerer hver løbende Fod til 100 Kr., men saa vil de 600 Fod altsaa medføre et Tab af 60,000 Kr., som jeg selvfølgelig maa lægge til de 125,000 Kr. Dertil komme de Omkostninger, der ere forbundne med at bryde det gamle Færgeleie op inde i Helsingør, og endvidere den Udgift, som er forbunden med at oprydde de 600 Fod af Døsferingen. Man kan jo ikke indskrænke sig til at regne den Udgift, det har kostet at anlægge den, men maa ogsaa tage den Udgift, der er fornøden til at tage den op igjen. Dersom man altsaa med Rimelighed kan forudsæ, eller der skulde være Anledning til at tro, at man inden meget længe vilde komme til at bygge et særskilt Dampfærgeleie, dreier det sig ikke om 125,000 Kr., men jeg antager, at det nærmere bliver 250,000 Kr., der ville være tabte ved denne Omlægning. Vi maa heller ikke se bort fra, at naar nu Banen indrettes uden Hensyn til et særskilt Dampfærgeleie, maa Stinner og forskellige Ting paa Banegaarden omlægges, hvilket atter medfører en betydelig Udgift. Derved bliver den Sum, der er Differencen, en Del mindre, end den ved første Dietkast synes at være. — Ulemperne ved at have Færgerne i Helsingørs Havn blev i forrige Møde temmelig nøie omtalte. Jeg udtalte mig for, at man dog kunde prøve det, det er jo ikke givet, at Trafikken vil blive saa stærk, at disse Ulemper ville kunne veie op imod de forøgede Udgifter, der vilde være nødvendige, naar der skulde anlægges et særligt Færgeleie. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at naar jeg er af den Mening, at en enkeltsporet Færge vil være fuldt tilstrækkelig, kan det dog nok være, at den saa vil komme til at gaa, som den høitærede Minister sagde, maatte 20 Gange i Døgnet. Men selv om der gaar et almindeligt Postskib som nu, kan det ikke være Andet end, at nu